

De beste bijrol, en véél meer dan dat

Lotte Dunselman speelt vanavond in Hoogezand in *heringedeeldGR* – daarna elders in de provincie. Donderdag staat ze met tgECHO in Roden, met *Hotel Informatie*. De Groningse speelde in het vorige seizoen van iedereen de beste bijrol.

ERIC NEDERKOORN

Ze staat op de piano in haar Groningse huiskamer. De Colombina. Het bronzen beeldje hoort bij de landelijke toneelprijs voor de beste vrouwelijke bijrol. Lotte Dunselman won hem dit jaar, voor haar spel in *Volpone* van Dood Paard. De jury omschreef Dunselman als een 'mimische alleskunster' en een 'droogkomische actrice' die in deze voorstelling haar 'medespelers liet glanzen'. Niet niks.

„Ik was met Otis, mijn dochtertje in het Stadspark, bij de kinderboerderij. Mijn telefoon ging. Onbekend nummer, ik nam niet op. Stond Ferry Mingelen op mijn voicemail. Of ik terug wilde bellen.” Ze wist dat hij in de jury van de toneelprijzen zat. „Maar ik dacht, dit gaat over *Volpone* zelf, dat immers was geselecteerd voor een speelbeurt op het Theaterfestival. Hij wilde vast uitleggen hoe het zat met de vrijkaarten. Ik dacht, ik bel morgen wel, maar Bert (Hadders, haar partner) zei: 'Doe dat nou direct, dan ben je er van af'. Ferry nam op: 'Je zult het wel spannend vinden dat ik bel. Ik zit natuurlijk in die jury'. Ik dacht: misschien is mijn collega Jorn Heijdenrijk genomineerd voor de beste hoofdrol! Dat was zo. Maar ik dus ook! 't Kwam totaál uit de lucht vallen. Ik maakte eerst een sliding. Ferry zei: 'Het leuke is, je kunt nog winnen ook!'

Ze had daarna wel de hele zomer stress. „Als ik win moet ik spreken, wat moet ik dan zeggen... haha... Iedereen vond dat ik ervan moest genieten. Dat heb ik gedaan, maar ik werd er ook ongemakkelijk van. De

Lotte Dunselman in *Hotel Informatie*, waarmee ze donderdag in Roden staat. FOTO SANNE PEPER

week voor het festival voelde ik 't ineens. Ik kan winnen! Ik moest een mooi jurkje hebben. We hebben op Noorderzon het publiek bij *Arno's Aperitief* laten kiezen tussen drie jurkjes. Het werd de groene.”

Die speech hield ze simpel. „Geen poespas, niet grappig willen zijn. Ik wilde wat zeggen over Dood Paard, dat zijn subsidie dreigde te verliezen, terwijl het zo'n belangrijk gezelschap is voor het theaterlandschap. Ik wilde mijn vaste theaterpartner Anna Schoen bedanken, mijn man en kind, mijn vader, moeder.” Dit weekend werd bekend dat Dood Paard is gered. „Superblij mee!”

Lotte Dunselman (1979) speelde haar eerste rol in haar wieg. Die stond in Ruinen. „Niet dat ik het doorhad, maar als baby kreeg ik in het kerstspel de rol van Maria.” Een voorbode. „Over de kleuterschool heb ik een jaartje extra gedaan. Ik zei dat ik graag nog een jaar 'toneeltje wilde spelen'. Het was een Vrije School. Het mocht. Later wilde ik op de basisschool altijd de hoofdrol. Wanneer ik die niet kreeg, ging me dat door merg en been. Ik kende alle rollen uit mijn hoofd, ook die van de anderen. Maar ja, die moesten ook een kans. Dus ik wilde Maria spelen, maar werd het sneeuwvlokje. Dat vond ik lastig. Ik ben ook serieus de achterkant van een ezel geweest.”

Haar vader nam haar als kind jaarlijks rond kerst mee naar een grote

Groningse actrice Lotte Dunselman beleeft een drukke maar mooie tijd

balletvoorstelling in Amsterdam. „Vanaf mijn zevende. Samen met mijn vriendinnetje. *De Notekraker, Doornroosje, Assepoester*. Dat raakte me. Toen ik zeventien was zei ik thuis: ik wil op toneel. We woonden in Meppel, maar ik zat al in Groningen op school. Mijn moeder antwoordde: 'Goed, ga maar bellen'. Dat deed ik. Met het NNT.” Nooit te laag inzetten natuurlijk. Ja, wist ik veel!”

Ze werd aangenomen bij De Noorderlingen. „Dat was heel competitief. Hard werken, en daar ik hield ik van. Ik ging wel met de hakken over de sloot naar de productiegroep. Ik was te terughoudend. Dat hoorde ik later ook op de toneelschool, ArtEZ in Arnhem. 'Je houdt achter'. Pas veel later snapte ik dat. Ik had niet heel veel zelfvertrouwen. Ik deed alles wel, maar niet helemaal.”

Op ArtEZ leerde ze Anna Schoen kennen, met wie ze LaLa en tgECHO zou oprichten. „Het eerste schooljaar hebben we ons kapotgerookt en -gezopen, het tweede gingen we fanatiek sporten. We wilden heel Italië rondfietsen. Eva Duijvestein, twee jaar hoger, zei: 'Lukt nooit'. Van Como haalden we Reggio di Calabria. Terug kregen we van Eva *Twee oude vrouwtjes* van Toon Tellegen. Maakten we onze eerste voorstelling van. Een succes. We mochten het uitbouwen bij NT Gent.”

Als lunchvoorstelling voor Bellevue maakten ze *Schraapzucht*. „Mijn meest bizarre voorstelling ooit. Hoe rijkdom je lam kan slaan. Mooi en duur gekleed deden we een uurlang vrijwel niks. Blowtje roken, zwijgen, huilen. Het publiek trok het niet. Iemand riep: 'Als je niks te melden hebt, ga dan niet op een podium staan!' Mensen zegden hun abonnement op. Vreselijk. We gingen steeds het gesprek aan. Het Amsterdam-Zuid-publiek herkende het. Maar we kregen te horen: 'We wilden eruit

weg, en nu confronteren jullie ons ermee, flikker op!’

Haar en Schoens tgECHO staat voor echo van de samenleving. „We beginnen vanuit een maatschappelijk thema dat ons raakt of irriteert. Dat vergroten we uit en gaan het kantelen. In die zin geeft die echo een andere klank, vervorming van de realiteit.” tgECHO speelt donderdag in Roden de voorstelling *Hotel Informatie*. „Over de overload aan informatie. In de traditie van Commedia Del Arte heeft Erik Bindervoet een kluchtachtige voorstelling geschreven. Je bent bezig met een gesprek, er wordt gebeld, je kijkt op Facebook, op Twitter, Instagram – het gaat echt over een andere concentratie. Het is één grote verkleedpartij. Met 138 personages. Het was bij de repetities tot en met vorige week rennen naar achteren, op je lijstje kijken, wie ben ik nu. Shit, verkeerd kostuum. We hebben gehuild van het lachen. Een feest om te spelen. Met heel mooie taal. Bij de tweede try-out lagen jongeren van 17 tot 25 jaar dubbel. Het is hun wereld.”

Maar allereerst speelt Dunselman vanavond de voorstelling *heringedeeldGR* allereerst in Hoogezand. Met Bas de Bruijn als burgemeester en Lies van de Wiel als haar collegabaliemedewerkster, geschreven en gemaakt door Maaik van den Hoek, met daarbij een documentaire van Beno Hofman. „Geweldige mensen

om mee te werken. Ik heb er zin in! Het is erg leuk om zo dicht op de mensen te spelen. Misschien wel het leukste. We spelen in gemeentehuizen, met telkens amateurs uit die plaats, dat wordt dus lachen gieren brullen. Elke avond zijn dat andere mensen, dus we moeten steeds anders reageren. Heel intuïtief. En zo leuk. Lies en ik zijn baliemedewerkers, bang voor verandering, ons baantje, want er moet er eentje uit, er komt een kwartiermaker en wij weten van niks. Burgemeester Bas is alleen maar bezig met wat het gemeentewapen moet zijn.”

De terughoudenheid in haar acteren heeft ze mede dankzij de mime van zich afgeworpen. „Op de toneelschool kwam ik erachter dat ik vrij fysiek was. Ik dacht eerder altijd dat ik eerst moest nadenken voordat ik wat deed. Daarna ging alles veel intuïtiever. Als ik goed speel, voel ik nu mijn hele lichaam.”

En Dood Paard werkt intuïtief. Zonder regisseur. „De vertaling van *Volpone* deugde niet. Dus zijn we 't zelf opnieuw gaan vertellen. Leuk, maar daar zijn we niet voor opgeleid. Uiteindelijk hadden we maar twee weken om een decor te verzinnen, de tekst te leren enzovoort. We hebben geen enkele doorloop gedaan. Paf, meteen voor publiek. Dood Paard heeft een heel eigen speelstijl, ze weten goed dondersgoed waar een stuk over gaat, maar nu waren we laat. De laatste week heb ik nauwelijks geslapen. Totale paniek. Wat moet ik straks doen! Maar met het publiek erbij dacht ik: ooooo, dit is het! Ik had voor de premiere Roeland Hofman uitgenodigd, onze regisseur bij tgECHO. Hij had keihard gelachen: 'Lotte, je staat alleen maar om je heen te kijken, wie wat doet. Ga lekker zélf spelen.' Ik kende gewoon de spelregels van Dood Paard niet zo goed.”

Maar uiteindelijk leverde het wel die Colombina op. Door intuïtief haar eigen spel te spelen. Wat staat nu nog op haar wensenlijstje? „Nog meer spelen in Groningen. En een keer in de grote zaal staan! Dat heb ik nog nooit gedaan. Nee, echt niet! De toespraak bij de Colombina in Amsterdam, dat was mijn enige optreden in een grote zaal tot nu toe.”

Hoogezand, Roden en meer

Lotte Dunselman speelt vanavond in *heringedeeldGR* in het gemeentehuis Hoogezand, morgen in dat van Slochteren, zaterdag Muntendam (zie voor kaarten en verdere speellijst www.heringedeeldgr.nl, en donderdag met haar eigen tgECHO *Hotel Informatie* in theater De Wisinghof in Roden (zie www.theaterroden.nl).

Rechts, met Lies van de Wiel in *heringedeeldGR*. FOTO AERNOUW STEEGSTRA

In de prijswinnende bijrol in *Volpone* van Dood Paard. FOTO SANNE PEPER